

Arrest

nr. 37 150 van 19 januari 2010
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2009 hebben, ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 14 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat S. VANSTEENHUYSE loco advocaat F. LANDUYT en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X en X kwamen volgens hun verklaringen op 28 januari 2009 het Rijk binnen. Zij dienden op 5 februari 2009 een asielaanvraag in. Op 8 oktober 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing voor de heer X luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Arali (Jaffna) en bent u Sri Lankaans staatsburger. In 2003 verliet u Arali. Sindsdien woonde u op verschillende plaatsen in de Jaffna-regio. Zo woonde u tussen 2003 en 2007 onder meer in Navali, Chakuveli en Uduvil. In 2004, 2005 en 2006

verdwenen respectievelijk uw jongste broer Theevaraj, uw schoonbroer Suthan en uw oudste broer Raviraj. Anderhalve maand na de verdwijning van Raviraj begonnen uw problemen. U werd opgepakt door het leger en een maand vastgehouden. U werd over uw banden met "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelarn) ondervraagd. Daar de soldaten omwille van uw moeilijke familiale situatie medelijden met u hadden, lieten ze u vrij. Twee weken later werd u echter opnieuw opgepakt en u zat opnieuw vijftien dagen vast. Uit medelijden werd u wederom vrijgelaten. Hierna vluchtte u met uw familieleden naar Keelan, een vriend die in Navali woonde. In zijn huis werd u een derde maal meegenomen. Toen zat u 25 dagen vast. Na deze detentie besloten jullie samen met uw schoonmoeder Ponnamma Kathiravelu (O.V. n° 6.385.774) in 2007 om de Jaffna-regio te verlaten en naar Vanni te trekken. Hier woonde u achtereenvolgens met uw echtgenote anderhalf jaar in Murasumoddai en een tweetal weken in Visvamaddu. Gezien u daar voortdurend voor "LTTE" moest werken, besloot u ook vanuit Vanni te vertrekken. Na een kort illegaal verblijf in Colombo vertrok u met uw echtgenote naar België waar u op 5 februari 2009 asiel aanvroeg. Pas hier vonden jullie uw schoonmoeder terug. U verklaarde niet naar Sri Lanka te kunnen terugkeren omdat er in Sri Lanka voor Tamils geen menswaardig leven mogelijk is. Ter staving van uw identiteit legde u een kopie van uw nationale identiteitskaart uitgereikt op 2 september 1992 en onleesbare faxen van een huwelijksakte en geboorteaktes neer.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er omwille van een aantal fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen, die van uw echtgenote Suventhini Kathiravelu (CV. n° 6.385.776) en die van uw schoonmoeder Ponnamma Kathiravelu (O.V. n° 6.385.774) geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde woonplaatsen sinds 2003. Zo verklaarde u dat, toen u in 2003 uit Arali vertrok, u in Jaffna achtereenvolgens in Navali -waar u op twee adressen woonde (i.e. een tiental maanden bij uw vriend Keelan en een zestal maanden bij uw vaders neef Sothilingam) -, in Chankuvell en in Uduvil woonde. In Chankuvell woonde u bij Rasathi Amma in. Met deze dame kon uw echtgenote goed overweg. In Uduvil woonden uw nicht Paddamma en haar kinderen bij jullie (CGVS, p.2-4; p.12). Uw echtgenote beweerde echter dat jullie nooit bij Keelan verbleven, dat jullie een huis huurden in Chankuvell en in Uduvil en dat jullie daar alleen woonden. Zij kende Rasathi Amma niet en volgens haar woonde Paddamma naast jullie in Uduvil (CGVS echtgenote, p.2-4). Bovendien beweerde uw schoonmoeder dat jullie tot in 2007 in Arali woonden en dat jullie in de Jaffna-regio — behalve af en toe bij haar in Navali — nooit elders hebben gewoond (CGVS schoonmoeder 16/06/2009, p.3-4). Terwijl jullie volgens uw echtgenote in Uduvil woonden toen jullie jongste kind geboren werd (CGVS echtgenote, p.3), beweerde u dat jullie toen in Navali bij Keelan woonden (CGVS, p.4). Verder verklaarde u dat jullie nog niet in Chankuvell gewoond hadden toen uw schoonvader stierf (CGVS, p.12). Uw echtgenote beweerde echter dat jullie in Chankuvell woonden toen haar vader overleed (CGVS echtgenote, p.9). Tenslotte verklaarde uw echtgenote dat— toen jullie nog op het schiereiland Jaffna woonden — jullie nog steeds jullie inkopen in de coöperatieve van Arali deden, omdat jullie enkel een familiekaart van Arali hadden (CGVS echtgenote, p.8). U zei echter dat jullie jullie familiekaart veranderden zodat jullie ook in Uduvil inkopen konden doen (CGVS, p.10). Uit bovenstaande tegenstrijdigheden blijkt dat u uw verblijfplaatsen in de Jaffna-regio sinds 2003 geenszins aannemelijk gemaakt heeft.

Daar uw verblijf in de Jaffna-regio sinds 2003 niet aannemelijk is, heeft u evenmin de problemen die u in die periode in Jaffna beweerde ondervonden te hebben aannemelijk gemaakt. De geloofwaardigheid van deze problemen wordt nog extra ondermijnd doordat er ook wat deze problemen betreft verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote zijn vastgesteld. Zo verklaarde u dat uw eerste arrestatie door het Sri Lankaanse leger dateert van na de verdwijning van uw tweede broer in 2006. Op dat moment was uw schoonbroer al verdwenen. Tussen de eerste en de tweede arrestatie zaten een vijftiental dagen (CGVS, p.13-15). Uw echtgenote beweerde evenwel dat haar broer verdween tussen uw eerste arrestatie van januari 2005 en de tweede arrestatie van mei 2005

(CGVS echtgenote, p.1 1). Volgens uw schoonmoeder verdween haar zoon pas na uw tweede arrestatie (CGVS schoonmoeder 16/06/2009, p.1 1). Verder zei u dat u de eerste keer gearresteerd werd, omdat u bij een "round-up" in Uduvil uw identiteitskaart niet bij had (CGVS, p.14). Uw echtgenote zei evenwel dat u in het huis van haar moeder in Navali opgepakt werd (CGVS echtgenote, p.10). Tenslotte beweerde u dat jullie na uw tweede arrestatie bij uw vriend Keelan in Navali onderdak zochten en dat u in zijn huis een derde keer gearresteerd werd. Hoewel u aanvankelijk verklaarde na de derde arrestatie vanuit Uduvil naar Vanni vertrokken te zijn, beweerde u later tijdens hetzelfde gehoor na deze (derde) vrijlating vanuit Navali naar Vanni vertrokken te zijn en niet meer langs Chankuvell of Uduvil gepasseerd te zijn (CGVS, p.3; p.13-14; p.20). Zoals hierboven reeds aangehaald zei uw echtgenote echter dat jullie nooit bij Keelan woonden en

dat jullie bij uw derde arrestatie in Chakuvēl of in Uduvil woonden. Jullie vertrokken vanuit Uduvil naar Vanni (CGVS echtgenote, p.4; p.10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er ook aan uw beweerde problemen in Jaffna geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Gezien er aan uw problemen in Jaffna geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat deze problemen voor u de aanleiding vormden om naar Vanni te verhuizen. De geloofwaardigheid van dit verblijf komt nog verder op de helling te staan door een fundamentele contradictie tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote. U beweerde immers in Murasumoddai bij Alakarathnam Kathiravelu, een verre neef van uw vader, gewoond te hebben. Hij was absoluut geen familie van uw echtgenote. Alakarathnams drie kinderen heetten Sutha, Nishanthan en Rajeswary (CGVS, p.1 1). Uw echtgenote verklaarde echter dat jullie in Murasumoddai bij haar neef Sundramoorthy woonden. Volgens haar was er geen familieband tussen u en Sundramoorthy. Zijn kinderen heetten Sujiskaran, Sutharani en Sujatha (CGVS echtgenote, p5; p.9). Volgens uw schoonmoeder woonden jullie dan weer zeker niet in Murasumoddai, maar wel in Visvamaddu of in Puthukudiyiruppu (CGVS schoonmoeder 16/06/2009, p.5). Dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Vanni blijkt tevens uit uw bijzonder gebrekkige kennis betreffende de Vanni-regio. Zo kende u noch "LTTE"-feestdagen, noch "LTTE"-televisiezenders, noch typische "LTTE"-(leef)regels. U kende evenmin de "LTTE"-verantwoordelijke van Murasumoddai. U kon geen enkel "LTTE"-tribunaal situeren en kon geen naam van een bank in "LTTE"-gebied noemen. U kon evenmin voorbeelden opsommen van NGO's die in de regio actief zijn of waren. Verder wist u weliswaar dat er geregeld bombardementen plaatsvonden, maar u kon geen enkele plaats noemen waar er een bombardement plaatsgevonden had. U wist zelfs niet of Kilinochchi op het moment van uw vertrek nog onder "LTTE"-controle was of niet (CGVS, p.17-1 9). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er aan uw verblijf in Vanni van 2007 tot december 2008 geenszins geloof kan worden gehecht. Uw vermeende vrees voor vervolging in Sri Lanka maakte u dan ook niet aannemelijk.

U heeft tenslotte evenmin aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Gezien bovenstaande twijfels rond uw recente verblijf in het noorden van Sri Lanka is het CGVS niet meer in staat zich een correct beeld te vormen van uw werkelijke recente verblijfplaats(en), uw verblijfsstatuut en de eventuele reden(en) waarom u deze plaats heeft verlaten. U maakt het het CGVS dan ook onmogelijk om te beoordelen of u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde kopie van uw identiteitskaart bevestigt hoogstens uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt niet getwijfeld. Dit document doet echter geen afbreuk aan bovengemaakte vaststelling dat u noch uw recent verblijf in Sri Lanka noch de problemen die u er beweerde ondervonden te hebben aannemelijk gemaakt heeft. Tot slot kan er nog op gewezen worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote Suventhini Kathiravelu (OV. n° 6 385 776) en uw schoonmoeder Ponnamma Kathiravelu (OV n° 6 385 774) een weigeringsbeslissing genomen werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw KATHIRAVELU Suventhini luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Arali (Jaffna) en bent u Srilankaans staatsburger. Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op dezelfde motieven die uw echtgenoot, Sriskandaraja Kathiravelu (CV. n° 6.385.776), aanhaalde. Zo verklaarde u, net als uw echtgenoot, dat u tussen 2003 en 2007 regelmatig in de Jaffna-regio verhuisde. In die periode werd hij drie keer gearresteerd en verdween uw broer Suthan. Daarom verhuisden jullie in 2007 samen met uw moeder Ponnamma Kathiravelu (CV. n° 6.385.774) naar Vanni waar jullie tot eind 2008 verbleven. Omwille van de oorlog ontvluchtten jullie de regio en kwamen jullie naar België waar jullie op 5 februari 2009 asiel aanvroegen. Pas hier vonden jullie uw moeder terug. U verklaarde niet naar Sri Lanka te kunnen terugkeren omdat u vreesde dat uw echtgenoot er zou gekidnapt worden en dat jullie er met de militairen problemen zouden krijgen. Ter staving van uw identiteit legde u een kopie van uw nationale identiteitskaart uitgereikt op 16 oktober 1989 neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, Sriskandaraja Kathiravelu (O.V. n° 6.385.776). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

Vooreerst kan er omwille van een aantal fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen, die van uw echtgenote Suventhini Kathiravelu (CV. n° 6.385.776) en die van uw schoonmoeder Ponnamma Kathiravelu (O.V. n° 6.385.774) geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde woonplaatsen sinds 2003. Zo verklaarde u dat, toen u in 2003 uit Arali vertrok, u in Jaffna achtereenvolgens in Navali -waar u op twee adressen woonde (i.e. een tiental maanden bij uw vriend Keelan en een zestal maanden bij uw vaders neef Sothilingam) -, in Chankuvell en in Uduvil woonde. In Chankuvell woonde u bij Rasathi Amma in. Met deze dame kon uw echtgenote goed overweg. In Uduvil woonden uw nicht Paddamma en haar kinderen bij jullie (CGVS, p.2-4; p.12). Uw echtgenote beweerde echter dat jullie nooit bij Keelan verbleven, dat jullie een huis huurden in Chankuvell en in Uduvil en dat jullie daar alleen woonden. Zij kende Rasathi Amma niet en volgens haar woonde Paddamma naast jullie in Uduvil (CGVS echtgenote, p.2-4). Bovendien beweerde uw schoonmoeder dat jullie tot in 2007 in Arali woonden en dat jullie in de Jaffna-regio — behalve af en toe bij haar in Navali — nooit elders hebben gewoond (CGVS schoonmoeder 16/06/2009, p.3-4). Terwijl jullie volgens uw echtgenote in Uduvil woonden toen jullie jongste kind geboren werd (CGVS echtgenote, p.3), beweerde u dat jullie toen in Navali bij Keelan woonden (CGVS, p.4). Verder verklaarde u dat jullie nog niet in Chankuvell gewoond hadden toen uw schoonvader stierf (CGVS, p.12). Uw echtgenote beweerde echter dat jullie in Chankuvell woonden toen haar vader overleed (CGVS echtgenote, p.9). Tenslotte verklaarde uw echtgenote dat— toen jullie nog op het schiereiland Jaffna woonden — jullie nog steeds jullie inkopen in de coöperatieve van Arali deden, omdat jullie enkel een familiekaart van Arali hadden (CGVS echtgenote, p.8). U zei echter dat jullie jullie familiekaart veranderden zodat jullie ook in Uduvil inkopen konden doen (CGVS, p.10). Uit bovenstaande tegenstrijdigheden blijkt dat u uw verblijfplaatsen in de Jaffna-regio sinds 2003 geenszins aannemelijk gemaakt heeft.

Daar uw verblijf in de Jaffna-regio sinds 2003 niet aannemelijk is, heeft u evenmin de problemen die u in die periode in Jaffna beweerde ondervonden te hebben aannemelijk gemaakt. De geloofwaardigheid van deze problemen wordt nog extra ondermijnd doordat er ook wat deze problemen betreft verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote zijn vastgesteld. Zo verklaarde u dat uw eerste arrestatie door het Sri Lankaanse leger dateert van na de verdwijning van uw tweede broer in 2006. Op dat moment was uw schoonbroer al verdwenen. Tussen de eerste en de tweede arrestatie zaten een vijftiental dagen (CGVS, p.13-15). Uw echtgenote beweerde evenwel dat haar broer verdween tussen uw eerste arrestatie van januari 2005 en de tweede arrestatie van mei 2005

(CGVS echtgenote, p.1 1). Volgens uw schoonmoeder verdween haar zoon pas na uw tweede arrestatie (CGVS schoonmoeder 16/06/2009, p.1 1). Verder zei u dat u de eerste keer gearresteerd werd, omdat u bij een “round-up” in Uduvil uw identiteitskaart niet bij had (CGVS, p.14). Uw echtgenote zei evenwel dat u in het huis van haar moeder in Navali opgepakt werd (CGVS echtgenote, p.10). Tenslotte beweerde u dat jullie na uw tweede arrestatie bij uw vriend Keelan in Navali onderdak zochten en dat u in zijn huis een derde keer gearresteerd werd. Hoewel u aanvankelijk verklaarde na de derde arrestatie vanuit Uduvil naar Vanni vertrokken te zijn, beweerde u later tijdens hetzelfde gehoor na deze (derde) vrijlating vanuit Navali naar Vanni vertrokken te zijn en niet meer langs Chankuvell of Uduvil gepasseerd te zijn (CGVS, p.3; p.13-14; p.20). Zoals hierboven reeds aangehaald zei uw echtgenote echter dat jullie nooit bij Keelan woonden en dat jullie bij uw derde arrestatie in Chankuvell of in Uduvil woonden. Jullie vertrokken vanuit Uduvil naar Vanni (CGVS echtgenote, p.4; p.10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er ook aan uw beweerde problemen in Jaffna geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Gezien er aan uw problemen in Jaffna geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat deze problemen voor u de aanleiding vormden om naar Vanni te verhuizen. De geloofwaardigheid van dit verblijf komt nog verder op de helling te staan door een fundamentele contradictie tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote. U beweerde immers in Murasumoddai bij Alakarathnam Kathiravelu, een verre neef van uw vader, gewoond te hebben. Hij was absoluut geen familie van uw echtgenote. Alakarathnams drie kinderen heetten Sutha, Nishanthan en Rajeswary (CGVS, p.1 1). Uw echtgenote verklaarde echter dat jullie in Murasumoddai bij haar neef Sundramoorthy woonden. Volgens haar was er geen familieband tussen u en Sundramoorthy. Zijn kinderen heetten Sujiskaran, Sutharani en Sujatha (CGVS echtgenote, p.5; p.9). Volgens uw schoonmoeder woonden jullie dan weer zeker niet in Murasumoddai, maar wel in Visvamaddu of in Puthukudiyiruppu (CGVS schoonmoeder 16/06/2009, p.5). Dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Vanni blijkt tevens uit uw bijzonder gebrekkige kennis betreffende de Vanni-regio. Zo kende u noch “LTTE”-feestdagen, noch “LTTE”-televisiezenders, noch typische “LTTE”-(leef)regels. U kende evenmin de “LTTE”-verantwoordelijke

van Murasumoddai. U kon geen enkel "LTTE"-tribunaal situeren en kon geen naam van een bank in "LTTE"-gebied noemen. U kon evenmin voorbeelden opsommen van NGO's die in de regio actief zijn of waren. Verder wist u weliswaar dat er geregeld bombardementen plaatsvonden, maar u kon geen enkele plaats noemen waar er een bombardement plaatsgevonden had. U wist zelfs niet of Kilinochchi op het moment van uw vertrek nog onder "LTTE"-controle was of niet (CGVS, p.17-19). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er aan uw verblijf in Vanni van 2007 tot december 2008 geenszins geloof kan worden gehecht. Uw vermeende vrees voor vervolging in Sri Lanka maakte u dan ook niet aannemelijk.

U heeft tenslotte evenmin aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Gezien bovenstaande twijfels rond uw recente verblijf in het noorden van Sri Lanka is het CGVS niet meer in staat zich een correct beeld te vormen van uw werkelijke recente verblijfplaats(en), uw verblijfsstatuut en de eventuele reden(en) waarom u deze plaats heeft verlaten. U maakt het het CGVS dan ook onmogelijk om te beoordelen of u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde kopie van uw identiteitskaart bevestigt hoogstens uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt niet getwijfeld. Dit document doet echter geen afbreuk aan bovengemaakte vaststelling dat u noch uw recent verblijf in Sri Lanka noch de problemen die u er beweerde ondervonden te hebben aannemelijk gemaakt heeft. Tot slot kan er nog op gewezen worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote Suventhini Kathiravelu (OV. n° 6 385 776) en uw schoonmoeder Ponnamma Kathtravelu (OV n° 6 385 774) een weigeringsbeslissing genomen werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partijen roepen een "Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991)" in.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat de verzoekende partijen kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien de verzoekende partijen de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus omdat ze vrezen dat verzoekers bij hun terugkeer naar Sri Lanka zullen worden vermoord.

3.2. De asielaanvragen werden afgewezen omdat de verklaringen van verzoekers vaag en onderling tegenstrijdig zijn met betrekking tot elementaire gegevens die de kern raken van hun asielmotieven en er derhalve geen geloof gehecht kan worden aan hun voorgehouden verblijf in Jaffna tot 2007, noch aan hun

verblijf in Vanni van 2007 tot hun vertrek, en bijgevolg evenmin aan de ingeroepen asielmotieven. Verzoeker beperkt zich tot de loutere bewering *“Daar zijn verblijf in de Jaffna-regio sinds 2003 aannemelijk is, heeft hij de problemen die hij in die periode in Jaffna beweerde ondervonden te hebben aannemelijk gemaakt”* en *“Gezien er aan zijn problemen in Jaffna geloof gehecht kan worden. kan er eveneens geloof gehecht worden aan zijn bewering dat deze problemen voor hem de aanleiding vormden om naar Vanni te verhuizen.”* Verzoekster steunt haar asielaanvraag op dezelfde motieven als verzoeker zodat beide zaken samen worden behandeld.

3.3. Wat hun tegenstrijdige verklaringen aangaande hun verblijfplaatsen betreft, duiden de verzoekende partijen de verklaringen van verzoeker als correct aan en erkent dat *“zijn echtgenote beweerde het anders”*. De verzoekende partijen argumenteren dat *“haar verklaringen zijn niet geloofwaardig. Zij heeft immers een zware depressie, waardoor zij veel vergeten is en werkt haar geheugen verre van goed. Zij heeft dit tijdens haar interview duidelijk laten weten, maar in de bestreden beslissing is daar niets van terug te vinden.”* Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster verklaarde *“Ik kon vroeger nog wat zien met mijn rechteroog nog, maar sinds 2005 zie ik niets meer door de psychologische en emotionele stress die ik ervaren heb, en door de slechte levensomstandigheden waarin ik de laatste jaren heb geleefd”* (stuk 11, vragenlijst, p. 3) maar geenszins dat ze gewag maakte van een zware depressie of geheugenverlies, wat evenmin wordt gestaafd door medische documenten neergelegd door de verzoekende partijen. Verzoekster toont evenmin de oorzaak van haar blindheid aan noch het causale verband met haar asielrelaas. De Raad ziet niet in hoe verzoeksters emotionele problemen kunnen leiden tot geheel andere verklaringen te meer nu over de opeenvolgende verblijven telkens werd doorgevraagd over de naam van familieleden, wie er inwoonde en burens. Verzoekster toont niet aan dat haar verstandelijke vermogens dermate zijn aangetast door psychologische moeilijkheden dat zij geen besef meer heeft van de locaties, de duur en de omstandigheden van haar verblijf in de jaren voorafgaand aan haar vertrek naar Europa. Ter terechtzitting blijkt overigens dat verzoekster goed volgt en sneller antwoordt op de vragen. Bovendien komt de geloofwaardigheid van verzoekers verhaal verder in gedrang doordat de moeder van verzoekster die eveneens asiel heeft aangevraagd in België nog een andere versie van de feiten voorstelt en in tegenstelling tot verzoekers verklaart dat ze tot 2007 in Arali woonden en bijgevolg niet meerdere malen zijn verhuisd vóór 2007. Er kan slechts worden vastgesteld dat de verklaringen van verzoekers en van verzoeksters moeder dermate uiteenlopen dat deze onverzoenbaar zijn en aldus ongeloofwaardig.

3.4. Verzoekers leggen ter terechtzitting enkele nieuwe stukken neer: een brief van de neef van 15 november 2009, een brief van de grama officier van Manipay van 11 november 2009 en een getuigenis van een arts uit Manipay, zonder datum. Documenten dienen om enige bewijswaarde te hebben ondersteund te worden door geloofwaardige en coherente verklaringen dit is in casu niet het geval. Verzoekende partijen gaan immers geheel voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing met name dat verzoekers geheel onbekend zijn met het dagelijkse leven in de regio's Jaffna en Vanni. Daargelaten de tegenstrijdigheden over de exacte woonplaats, bleken zij niet in staat elementaire gegevens uit de dagelijkse realiteit zoals de feestdagen van het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam), de zenders van de LTTE, lokale machthebbers van het LTTE, NGO's die er actief waren, etc. toe te lichten (gehoorverslag CGVS man, p. 17-19; gehoorverslag CGVS vrouw, p.11-12). Verzoekers bieden geen aannemelijke verklaring voor hun onwetendheden waaruit geen contact met de LTTE of met de leefwereld in LTTE-gebied, of in Tamilgebied kan blijken. Er kan dan ook bezwaarlijk enig geloof worden gehecht aan hun voorgehouden verblijf in Jaffna en Vanni alvorens hun komst naar België en aldus evenmin aan de inhoud van de neergelegde documenten, noch aan hun asielmotieven, temeer aangezien zoals de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht opmerkt, ook hun verklaringen inzake verzoekers problemen incoherent waren.

3.5. Verzoekers leggen hun identiteitskaart neer ter adstructie van hun identiteit en tonen ter terechtzitting de originelen. Zij beweren geen eigen paspoort te hebben omdat zij illegaal naar Europa reisden met de hulp van een smokkelaar. Verzoeker wist niet met welke luchtvaartmaatschappij hij naar Europa reisde. Verzoeker verklaarde met betrekking tot de valse identiteitsdocumenten waarmee hij reisde *“Ik heb nooit een paspoort in handen gehad. Hij toonde me waar ik in het vliegtuig moest zitten.”* (gehoorverslag verzoeker, p.8). Verzoekster wist geheel niet met welke documenten zij reisde (gehoorverslag verzoekster, p.7) terwijl het redelijk is aan te nemen dat men haar inlicht over de verplichte douanecontroles. Het is immers een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteit- en reisdocumenten. Dat zij konden reizen zonder persoonlijk hun paspoort te moeten voorleggen is dan ook

niet geloofwaardig. De Raad ziet overigens niet in waarom verzoekers beroep moeten doen op een smokkelaar nu ze geen problemen met hun overheid aantonen en aldus perfect legaal kunnen reizen. Hoe dan ook, verzoekers adstrueren echter geenszins hun reisweg terwijl zij, indien zij met het vliegtuig naar Europa reisden, op zijn minst in het bezit moeten zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa zijn aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maken verzoekers op vrijwillige wijze iedere controle van hun reisweg onmogelijk. Hun verklaringen inzake hun reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af aangaande de reisdata, zonder hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (zie gehoorverslag CGVS man, p.6-8). Verder kan geenszins overtuigen dat verzoekers ten tijde van hun vertrek geen contact meer hadden met de moeder van verzoekster, die eveneens in België asiel heeft aangevraagd, omdat zij reeds lange tijd in onenigheid leefden, doch elkaar in België "toevallig" ontmoetten omdat *"We schreven ons in de 28^e en we hadden rendez-vous de 4^e en dan zagen we dat mijn moeder zich ook op de 4^e inschreef. Zo zagen we elkaar toevallig."* (gehoorverslag CGVS vrouw, p. 6). De toevalligheid dat verzoekers hun (schoon)moeder tegenkomen voor de deur van de Dienst Vreemdelingenzaken houdt een dermate hoog aantal voorafgaande toevalligheden in dat hieraan redelijkerwijze geen geloof kan worden gehecht. Dit klemmt te meer nu hun reis door dezelfde persoon gefinancierd werd, ze door dezelfde smokkelaar begeleid werden en allen rond dezelfde periode in België zijn aangekomen. Voorgaande vaststellingen ondergraven verder verzoekers hun algehele geloofwaardigheid.

3.6. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. De verzoekende partij meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut doch haalt in dit verband in het verzoekschrift verkeerdelijk artikel 48/3 in plaats van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Volgens de verzoekende partij *"dient te worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, kan worden afgeleid dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Sri Lanka voor tamils blijkt dat de toestand op dit ogenblik van die aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2., c van de Vreemdelingenwet."*

4.4. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van de verzoekende partij alsook diegene van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1

en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat het voorgehouden verblijf in het noorden van Sri Lanka na 2003 niet kan overtuigen en verzoekers evenmin aantonen waar zij wel verbleven alvorens hun aankomst in België. Verzoekers schenden derhalve de medewerkingsplicht en maakt het de Raad bewust onmogelijk een correct beeld te krijgen van hun werkelijke verblijfsrechtelijke status alvorens hun aankomst in België. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoekers maken niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Sri Lanka. Verzoekers hun verwijzing naar algemene informatie aangaande Sri Lanka is dan ook niet dienend, temeer daar er in tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert, helemaal geen algemene informatie inzake Sri Lanka werd opgenomen in het dossier en evenmin de nota of schrijven van het UNHCR werden toegevoegd aan het verzoekschrift.

4.6. De verzoekende partij toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De overige aangevoerde middelen en neergelegde documenten ook deze ter terechtzitting neergelegd kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK